

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2755

гр. Пловдив, 30.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

като разглежда докладваното от Виделина Ст. Куршумова Стойчева Въззивно частно гражданско дело № 20225300502894 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.418, ал.4 във връзка с чл. 274,ал.1,т.2 от ГПК.

Образувано е по въззивна частна жалба на „Банка ДСК” ЕАД, ЕИК 121830616, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Московска“ № 19, чрез пълномощника си юрисконсулт А. -П., против Разпореждане № 22392/03.09.2022 г., постановено по ч. гр. д. № 13818/2022 г. на Районен съд Пловдив, XVIII гр. състав, с което е отхвърлено изцяло заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, подадено от „Банка ДСК” ЕАД срещу длъжника Г. М. А. за осъждането ѝ да плати конкретни суми по договор за кредит за текущо потребление от 10.06.2020 г., вземанията по който са предсрочно изискуеми, ведно със законната лихва от дата преди постъпване на заявлението в съда до погасяването и разноси.

Частният жалбоподател оспорва разпореждането като неправилно, необосновано, постановено в противоречие на материалния закон. Оспорва изводите на районния съд за нередовно връчване на уведомлението до длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост на вземането. Позовава се протокол на ЧСИ и удостовереното в същия, че входната врата на къщата, чийто адрес съвпада с постоянния на длъжника, е била заключена при три от посещенията на връчителя. Намира, че от протокола се удостоверява съдържанието на залепеното уведомление и съдържащата се в него информация с отразяването на Уведомлението с изх.№0040-20-01273/06.07.2022 г. Посочва, че представената справка за удостоверяване на факта, че трудовото правоотношение на длъжника с фирма „Максима България“ е прекратено на 16.06.2020 г., от което се заключава, че няма как да се правят опити за връчване по местоработата на длъжника. Поддържа съображенията си, че от представеният протокол по чл.47 ГПК от ЧСИ Митрова се удостоверява редовността на връчването на уведомлението за предсрочна изискуемост. От въззивния съд се иска да отмени обжалваното разпореждане и вместо него да постанови

друго, с което да се уважи подаденото заявление и в полза на банката се издаде заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист.

Пловдивският окръжен съд, като взе предвид доводите в частната жалба и данните по делото, намира следното:

Частната жалба е подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 275, ал. 1 ГПК и е процесуално допустима.

С обжалваното разпореждане Пловдивският районен съд е отхвърлил заявлението на жалбоподателя за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК срещу длъжника Г. М. А. за вземания, претендирани като предсрочно изискуеми по Договор за кредит за текущо потребление от 10.06.2022 г., тъй като е приел, че банката-кредитор не е упражнила по съответния ред правото си да направи кредита предсрочно изискуем, доколкото не е било удостоверено надлежното връчване на уведомлението ѝ до длъжника за настъпилата предсрочна изискуемост на кредита по реда на чл.47, ал.1 ГПК.

Възивният съд намира жалбата за частично основателна. Съгласно даденото разрешение в т.18 на Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС в хипотезата на предявен иск по чл. 422, ал. 1 ГПК вземането, произтичащо от договор за банков кредит, става изискуемо, ако кредиторът е упражнил правото си да направи кредита предсрочно изискуем преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, като кредиторът трябва да е уведомил длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита. Волеизявлението на банката - кредитор следва да е обективизирано в писмен документ и да съдържа ясно изразено позоваване на обстоятелствата по чл.60, ал.2 на Закона за кредитните институции или на обстоятелства, уговорени в договора, които дават право на кредитора да упражни правото да обяви предсрочна изискуемост на кредита. Предсрочната изискуемост на вземането настъпва от датата на връчване на длъжника на документа, съдържащ волеизявлението на кредитора, ако към този момент са били налице обективните предпоставки, обуславящи изискуемостта. Законодателят не е предписал конкретен способ за връчване на писмени съобщения между страните по договорните правоотношения и кредиторът не е ограничен относно избора на способ за връчване на съобщения. Начинът на удостоверяване на връчването на документа е поставен в зависимост от избора от кредитора способ за уведомяване, какъвто би могъл да бъде уговорен и в договора между страните. Редовността на връчването се преценява според така избрания способ на връчване. При липса на уговорка в договора относно връчването на кореспонденция, връчен редовно от външна страна и съответно достигнал до длъжника е документ, който му е предаден лично или на негов пълномощник срещу подпис или по възлагане от нотариус (чл.50 ЗННД) или от частен съдебен изпълнител (чл.43 ЗЧСИ). При връчване по възлагане в посочените случаи се прилагат правилата на чл.37-58 ГПК, като отказът за получаване по чл.44 ГПК или отсъствието от адреса по чл.47 ГПК се удостоверяват от длъжностното лице, а съобщенията се считат за връчени.

В разглеждания случай кредиторът основава вземането си на извлечение от счетоводните книги на банката по Договор за кредит за текущо потребление от 10.06.2022 г. и Общи условия към него, както и претендира вземането като предсрочно изискуемо с уведомяването на длъжника. Избраният от банката начин на получаване на поканата за изпълнение от длъжника, съдържаща изявлението за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита, е чрез връчване от ЧСИ Драгомира Митрова, рег.№ 828 при КЧСИ, с район на действие Окръжен съд - Пловдив. В предвид последното, редовността на връчването на поканата на кредитора до длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита следва да бъде преценена според така избрания способ на връчване. При връчване по възлагане от частния съдебен изпълнител се прилагат правилата на чл.37-58 ГПК. По силата на чл.43 от ЗЧСИ частният съдебен изпълнител може да

възложи на определен служител в неговата кантора да връчва призовки, съобщения и книжа при условията и по реда на чл. 37 - 58 от Гражданския процесуален кодекс. Към заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение банката е представила: Покана-уведомление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем до Г. М. А.. Разписки от дати 15.07.2022 г., 30.07.2022 г. и 15.08.2022 г. за залепени уведомления до кредитополучателя на адрес в гр.***** № 15, посочен в договора за кредит, с отразяването, че е залепено уведомление на входната врата на къщата. Протоколи на съдебния изпълнител от дати 15.07.2022 г., 30.07.2022 г. и 15.08.2022 г. с отбелязване, че не е извършено връчване на адресата на горния адрес, а в графа възможност за достъп между посочените възможности *да* и *не* - не е отбелязана нито една от двете, а е отразено, че е залепено уведомление на входната врата на къщата с причина - заключена входна врата на къщата. Приложена е справка от НОИ за подадени уведомления по отношение на Г. М. А., според която същата е с прекратено трудово правоотношение от дата 16.06.2020 г. Извършена е справка от НБД, от която е установено, че длъжникът е с постоянен и настоящ адрес в гр.***** № 15.

С оглед на установените данни, настоящият въззивен състав намира, че волеизявлението на банката-кредитор за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита не е достигнало до адресата-длъжник в заповедното производство. След като кредиторът е избрал уведомяването за предсрочната изискуемост да стане по възлагане на ЧСИ по реда на чл. 18, ал. 5 от ЗЧСИ, то спрямо връчването по този начин са приложими правилата на чл. 37-58 от ГПК, в частност тези на чл. 47 от ГПК. В чл. 4 от Наредба № 7 от 22.02.2008 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчване по ГПК, са утвърдени образци на уведомления, връчвани на ответник или подпомагаща страна- приложение № 32 от наредбата. Връчването на книжа, извършено по реда на чл. 47 от ГПК се удостоверява със съставен от връчителя формуляр, който се състои от две части- уведомление, което се залепва по реда на чл. 47 от ГПК на посочените места в ал. 1 от същия член, с което адресатът бива уведомен, че следва да се яви в 2-седмичен срок за тяхното получаване и съставена от връчителя разписка, с предвиденото във формуляра съдържание, отразяваща датата на залепване на уведомлението от пускането на екземпляр от него в пощенската кутия, или причините, поради които това не е сторено, както и другите обстоятелства, свързани с изпълнение на особените изисквания на закона, обуславящи редовността на този процесуален способ. Именно въз основа на тази разписка частният съдебен изпълнител удостоверява датата и начина на връчването, което е формален акт и за чиято редовност съдът следи служебно. Липсата на съставена от връчителя разписка, съдържаща нормативно установените реквизити, обуславя нередовност на връчването, осъществено по този ред (в този см. определение № 28 от 2.02.2017 г. на ВКС по ч. гр. д. № 5518/2016 г., I г. о.). В разглеждания случай представените разписки от дати 15.07.2022 г., 30.07.2022 г. и 15.08.2022 г. не съдържат реквизитите по приложение № 32 към чл. 4, т. 1 от наредбата, удостоверяваща залепването на уведомлението и обстоятелствата, свързани с него, а протоколите от същите дати на ЧСИ са изготвени въз основа на данни от връчителя, а не на съставени от него документи по утвърдените с наредбата образци, отразяващи обстоятелствата, релевантни за този процесуален способ за връчване на книжа. Следователно неоснователно е позоваването в жалбата на представените разписки и протоколи на ЧСИ, наименувани като такива по чл.47 ГПК, доколкото същите не отговарят на поставените формални изисквания в Наредбата за удостоверяване съдържанието на залепеното уведомление с включването в него на необходимата информация по чл. 47, ал. 2 ГПК. Предвид това, че не се удостоверява спазването на предписаната от процесуалната норма на ГПК процедура, фикцията на разпоредбата на чл. 47, ал. 5 ГПК не може да бъде приложена. Следователно не може да се приеме, че поканата - уведомление е връчена на кредитополучателя и че процесният кредит е станал предсрочно изискуем, тъй като няма данни длъжникът да е бил надлежно уведомен за настъпилата предсрочна изискуемост.

В разглеждания казус съдът взе предвид постановеното Тълкувателно решение №

8/02.04.2019 г. по т. д. № 8/2017 г., ОСГТК на ВКС, в което е прието за допустимо предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост да бъде уважен само за вноските с настъпил падеж, ако предсрочната изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ. Макар това разрешение да се отнася до исковия процес, според въззивният съдебен състав, същото намира приложение и в настоящото заповедно производство, доколкото исковият процес по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК е фаза на заповедното производство, инициирано със заявление за издаване на заповед за изпълнение за вземането по представения документ по чл. 417, т. 2 ГПК - извлечение от счетоводните книги, в което е посочен броят на вноските, които не са издължени на договорените дати за плащане или са частично погасени, както и общият размер на просрочената сума, поради което няма пречка вземането да се признае за съществуващо в размер на тези вноски. Според Тълкувателното решение, присъждането на вноските с настъпил падеж, когато се претендира цялата главница по договор за кредит поради предсрочна изискуемост, не съставлява недопустима подмяна на основанието на иска, съответно произнасяне по непредявен иск. Предсрочната изискуемост на вземането по договора за кредит променя изискуемостта на вноските, които не са подлежали на изпълнение преди датата на настъпването ѝ, но няма за последица изменение на основанието, от което произтича вземането. Вноските с падеж преди датата на настъпване на предсрочната изискуемост и вноските, станали предсрочно изискуеми, са вземания, възникнали на едно и също основание - договора за кредит. По тези съображения позоваването на предсрочната изискуемост не е определящо за основанието на претенцията, предявена по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК. Правното основание, на което се претендира изпълнение и на вноските с настъпил падеж, и на предсрочно изискуемата главница, е сключеният договор за кредит. Предсрочната изискуемост е подвид на изискуемостта, която имплицитно се предпоставя от всяка претенция за съществуване на определено вземане, а изискуемостта е възможността на кредитора да иска изпълнение на задължението. Ако кредиторът поддържа, че за него се е породила възможност да претендира изпълнение на цялото задължение, но се установи, че такава възможност се е породила само за част от това задължение, искът няма да бъде отхвърлен изцяло, а ще бъде уважен до размера, чиято изискуемост е настъпила. Няма причина това разрешение да бъде отречено за вземанията по банков кредит, чието изпълнение се търси по реда на заповедното производство. Доказването на настъпилата предсрочна изискуемост на договора за банков кредит е определящо единствено за размера, в който ще бъде признато вземането на кредитора. Поначало предсрочната изискуемост не може да бъде приложена по отношение на вече падежираните към момента на обявяването ѝ вноски, а само спрямо тези, чиято изискуемост не е настъпила. По отношение на вноските с настъпил падеж по погасителния план към датата на подаване на заявлението, предсрочна изискуемост не се твърди и съответно тяхното присъждане в последващото производство по чл. 422, ал. 1 ГПК не може да се разглежда като произнасяне извън заявеното от кредитора основание на иска.

С оглед на изложеното, налице са основанията за издаване на заповед за незабавно изпълнение за вноските в представеното извлечение от счетоводните книги на банката, които са изискуеми към датата подаване на заявлението - 28.09.2022 г. в общ размер на 4 196, 70 лева, посочени като непогасени/частично погасени месечни вноски по лихва и/или главница до датата на изискуемостта - 18 бр. за периода от 15.04.2021 г. до 15.09.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното изплащане на сумата.

Ето защо, обжалваното разпореждане следва да бъде отменено по отношение на горната суми и делото да се върне на районния съд за издаване на заповед за незабавно изпълнение за същата, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното изплащане на сумата.

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 22392/03.09.2022 г., постановено по ч. гр. д. № 13818/2022 г. на Районен съд Пловдив, XVIII гр. състав, в частта, с която е оставено без уважение заявлението на „Банка ДСК” ЕАД, ЕИК 121830616, за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК срещу Г. М. А., ЕГН: *****, за сумата в размер на 4 196, 70 лева - непогасени/частично погасени месечни вноски по лихва и/или главница до датата на изискуемостта - 18 бр. за периода от 15.04.2021 г. до 15.09.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното изплащане на сумата, произтичаща от Договор за кредит за текущо потребление от 10.06.2022 г. и Общи условия към него, **КАТО ВРЪЩА** делото на РС Пловдив за продължаване на съдопроизводствените действия и издаване на Заповед за изпълнение по чл.417 ГПК за същите.

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 22392/03.09.2022 г., постановено по ч. гр. д. № 13818/2022 г. на Районен съд Пловдив, XVIII гр. състав, **в останалата обжалвана част.**

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____